

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.378/2014/8.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperes neve(felperes címe) felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(lperes elleni mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 31. napján kelt 14.K.29.258/2013/10. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.29.258/2013/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes állattartó telepe korszerűsítéséhez benyújtott támogatás iránti kérelmének az elsőfokú hatóság a 2008. április 22. napján kelt határozatával helyt adott, majd a kapcsolódó első kifizetési kérelemre 7.056.875,- forint, míg a második kifizetési kérelemre 16.826.191,- forint támogatás elszámolását hagyta jóvá.

A felperes harmadik - egyben utolsó - kifizetési kérelmét 2009. szeptember 30-án nyújtotta be, melyet az elsőfokú hatóság határozatával elutasított, mivel egyrészt a benyújtott egyik bizonylat már egy korábbi kérelemhez kapcsolódóan elszámolásra került, másrészt az elszámolható kiadások teljesítésének mértéke az 1. számú megvalósítási helyen nem érte el a megkívánt 50%-ot.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2011. december 12. napján kelt 138/1301/40/27/2008. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot a jogorvoslatra, valamint ügyintézési határidőre vonatkozó tájékoztatás tekintetében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. Az indokolásban felhívta többek között az Európai

Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az állattartó telepek korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 27/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 3.§ (8) bekezdését, 4.§ (2), (3), (8) bekezdéseit, 35.§ (1) bekezdését, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 12.§ (1) bekezdését, 20.§ (4) bekezdését. Érvelése szerint az elsőfokú hatóság helyesen járt el, amikor a Rendelet 20.§ (4) bekezdésében foglalt rendelkezés be nem tartása miatt a Jogcímrendelet 35.§ (1) bekezdésére figyelemmel elutasította a felperes utolsó kifizetési kérelmét.

Az elsőfokú hatóság egy másik határozatában megállapította, miszerint a felperes a támogatási határozatban foglalt 1. számú megvalósítási hely vonatkozásában az intézkedésben jogosulatlanul vett részt, és egyben kötelezte összesen 13.295.209,- forint jogosulatlanul igénybe vett összeg valamint összesen 3.949.905,- forint kamat visszafizetésére. A kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja a számlán történő jóváírás napja, míg végső időpontja az elsőfokú határozat kelte, vagyis 2011. július 5. napja.

A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, az alperes a 2011. december 19. napján kelt 138/1301/40/26/2008. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot oly módon változtatta meg, hogy a késedelmi kamat záró időpontját 2010. január 22. napjában, ennek megfelelően a késedelmi kamat összegét összesen 1.786.247,- forintban határozta meg a tőkeösszeg változatlanul hagyása mellett. Az indokolásban felhívta az elutasítással döntő alperesi határozatban hivatkozott jogszabályhelyek mellett a mezőgazdasági, agrár- vidékfejlesztési valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási törvény) 69.§ (5) bekezdését és a közigazgatási hatóság és eljárás szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 1.§ (2) bekezdését, valamint 4.§ (1) bekezdését. Hangsúlyozta, a felperes utolsó kifizetési kérelme elsőfokú ügyintézési határidejének indokolatlan elhúzódása a felperest jelentős mértékben hátrányos helyzetbe hozta, ezért a kamatfizetési kötelezettség záró időpontjának meghatározása egy korábbi időpontban történt, melyre figyelemmel csökkent a kamatfizetési kötelezettség összege.

A felperes külön-külön keresettel támadta az alperesi határozatokat, a közigazgatási és munkaügyi bíróság a pereket egyesítette, majd jogerős ítéletében az alperesi határozatokat az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárások lefolytatásra kötelezte. Érvelése szerint egyrészt a hatóság az ügyintézési határidő

tekintetében jogszerűen járt el, másrészt nem volt helytálló a felperes azon hivatkozása, hogy a kifizetés iránti kérelemre a 2009. november 6. napjától hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az építési engedély kiadásának megtagadása nem tekinthető elháríthatatlan külső oknak.

Ezt meghaladóan a közigazgatási és munkaügyi bíróság vizsgálta, hogy az alperes teljes körűen figyelembe vette-e a irányadó nemzeti és közösségi jogszabályokat. Rögzítette, az alperes a tényállást nem tisztázta megfelelően és elmulasztotta vizsgálni a mezőgazdasági támogatásokkal összefüggő, közvetlenül alkalmazandó közösségi jogszabályokat. Kiemelte, a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK. tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1975/2006/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: EKR1) 2. cikkére figyelemmel alkalmazandó a 1782/2003/EK tanácsi rendelet és a 73/2009/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására, valamint a 479/2008/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 796/2004/EK rendelet (a továbbiakban: EKR2) 68. cikk (1) bekezdése, 73. cikk (1), (3) és (4) bekezdése. Az alperes erre tekintettel elmulasztotta vizsgálni azt, hogy egyrészt a terménytároló megépítésére vonatkozóan az építési engedély kérelem elutasítása mennyiben értékelhető a felperes terhére, másrészt a hatóság követett-e el hibát, és ezt a felperes észrevehette-e.

Emellett a kamatszámítás módja körében az alperes nem értékelte az EKR2 73. cikk (3) bekezdésének és az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdésének egymáshoz való viszonyát és alkalmazhatóságát.

A megismételt eljárás során a hatóságnak állást kell foglalnia az EKR2 68. cikk (1) bekezdésének, és 73. cikk (1), (3) és (4) bekezdésének alkalmazhatóságáról.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a keresetek elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt.

Okfejtése szerint a Jogcímrendelet 12. §-ára figyelemmel jelen ügyben az EKR1 2. cikke az irányadó, mely az EKR2 68. cikkének alkalmazását nem írja elő, így az a perben sem hivatkozható.

Ugyanakkor az EKR1 2. cikkére tekintettel az EKR2 73. cikke a perbeli jogviszonyra irányadó, viszont ez a jogszabályhely nem zárja ki az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdésének alkalmazását a kamatfizetés körében. Az EKR2 73.§ (3) bekezdése és az Eljárási

törvény 69.§ (5) bekezdése szerinti kamatfizetési kötelezettség eltérő tényekhez és időpontokhoz kapcsolódik, mert a nemzeti jogszabály szerinti kamat a támogatás jogosulatlan igénybevételéhez kapcsolódó szankciós kamat, míg a közösségi jogszabályban rögzített kamatfizetési kötelezettség a visszafizetés késedelmes teljesítéséhez kötődik.

A felperes összességében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az EKR2 68. cikkét és 73. cikk (3) bekezdését, az ítélet sérti a Jogcímrendelet 35.§ (1) bekezdését, az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdését és az EKR1 2. cikkét.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria kötve van a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértésekhez, azokon nem terjeszkedhet túl. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a legfelsőbb bírói fórum a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria hangsúlyozza, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset alapos.

Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati bíróság nem tárt fel.

A jogerős ítélet kiterjedt a felperes által megjelölt valamennyi jogszabálysértésre, a közigazgatási és munkaügyi bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság téves jogértelmezését támadta az EKR2 68. cikk és 73. cikk (3) bekezdésének alkalmazhatósága körében. Ugyanakkor nem vitatta az ítélet egyéb megállapításait, köztük azt sem, miszerint az alperesi határozat sérti az EKR2 73. cikk (4) bekezdését, mivel nem foglalt állást a hatóságok által esetlegesen elkövetett hiba és annak a felperes általi észrevehetősége körében.

A Kúriának abban kellett döntenie, hogy az EKR2 68. cikke és 73. cikk (1), (3) bekezdése, jelen közigazgatási perben irányadó-e.

A Jogcímrendelet 12.§-a szerint ez a rendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési

támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet 26. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Az EKR1 2009. szeptember 30. napján hatályos 2. cikke értelmében e rendelet különleges rendelkezéseinek sérelme nélkül a 796/2004/EK rendelet 5., 22. és 23. cikke, 23a. cikkének (1) bekezdése, 68. és 69. cikke, 71. cikkének (2) bekezdése és 73. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

Az EKR1 2. cikkét a 484/2009/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: Mód. rendelet) módosította. A módosítás a Mód. rendelet 2. cikke szerint a kihirdetést követő napon lép hatályba, vagyis 2009. június 10-én. Ugyanakkor a Mód. rendelet 2. cikke azt is kimondja, hogy a rendeletet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

A Kúria kiemeli, az EKR1 módosított 2. cikke 2009. július 10-étől hatályos, azonban ezt csak 2010. január 1-jétől kell alkalmazni. A meghozott elsőfokú határozatok dátuma 2011. július 5. napja, így az EKR1 módosított 2. cikkének szövege az irányadó. Ennek megfelelően az EKR2 73. cikke mellett alkalmazandó - többek között - az EKR2 68. cikke, az ezzel ellentétes alperesi álláspont nem jogszerű.

Az elsőfokú bíróság az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdésének és az EKR2 73. cikk (1), (3) bekezdésének viszonya körében nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes által meghatározott, az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdésén alapuló kamat jogalapjában megfelelően került-e alkalmazásra. A közigazgatási és munkaügyi bíróság helyesen azt fejtette ki, az alperesi hatóság elmulasztotta vizsgálni az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdésének és az EKR2 73. cikk (1), (3) bekezdésének viszonyát. Erre tekintettel a Kúria nem dönthet ebben a jogkérdésben, miután az elsőfokú bíróság e vonatkozásban érdemben szintén nem foglalt, de nem is foglalhatott állást.

A felülvizsgálati fórum rögzíti, sem az elsőfokú, sem az alperesi határozatok nem hivatkoznak az egyébként valamennyi tagállam tekintetében teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó EKR2 68.§-ára és 73.§-ára. A hatóságok nem vizsgálták a felperes véttségét, az EKR2 73.§ (4) bekezdésében meghatározott körülmények fennállását és az EKR2 73. cikk (1), (3) bekezdésében megjelölt kamatfizetési kötelezettség viszonyát az Eljárási törvény 69.§ (5) bekezdéséhez. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság helyes indokok alapján döntött ítéletében mindkét alperesi határozatnak az elsőfokú határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezéséről és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezéséről.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így részére felülvizsgálati perköltség nem jár.

Az alperes az 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI:26.) IM rendelet 14.§-ának alapulvételével az állam viseli.

Budapest, 2015. június 17.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Huber Gábor s.k. bíró

*A kiadmány hitelül:
tisztviselő*